

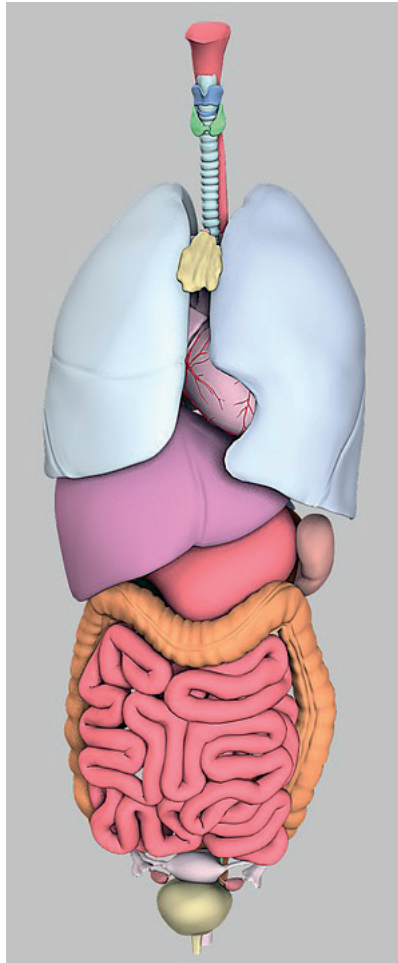
Over orgaandonatie en hersendode patiënten

Abortus (provocatus) en euthanasie zijn uitdrukkingen die graag gebruikt worden door de voorstanders ervan, omdat ze heel goed de waarheid verdoezelen dat het hier gaat om het opzettelijk doden of vermoorden van een mens. Hetzelfde is namelijk het geval met de uitdrukkingen: 'orgaandonor' en 'hersendood'. In 'orgaandonor' zit het woordje 'donor'; een orgaandonor wordt voorgesteld als een 'goed' persoon, iemand die anderen wil helpen, die iets wil geven. En in 'hersendood' zit het woordje 'dood', om iedereen duidelijk te maken dat die persoon afgeschreven mag worden, want hersendood heeft bij de meeste mensen dezelfde betekenis als volledig dood. Hersendood wordt synoniem voor dood.

Het gebruik van dergelijke woorden die iets anders betekenen dan wat men ermee suggereert heeft verstreckende gevolgen. Het stelt chirurgen in staat om een operatie te starten terwijl de patiënt nog in leven is. Want een orgaandonor is helemaal niet dood op het moment dat zijn organen verwijderd worden. Trouwens, hoe kun je een levend orgaan halen uit een dood lichaam? De lichaamstemperatuur is normaal. Het hart klopt en stuwt nog bloed door het lichaam. De bloedsomloop functioneert en lichaamscellen blijven zich vermenigvuldigen. De neurale besturingen, zoals in de vorm van reflexachtige bewegingen, werken gewoon. Alle orgaanfuncties werken. De patiënt wordt gevoed, en de spijsvertering en de stofwisseling functioneren. Wanneer het lichaam (hoge) koorts ontwikkelt, en men dient medicijnen toe, dan reageert de patiënt daarop. De uitscheidingsproces-

sen gaan gewoon door. Lichamelijke wonden kunnen genezen. En de baby's van 'hersendode' zwangere vrouwen kunnen zelfs gezond ter wereld komen!

Dit artikel gaat enkel over orgaandonatie waarbij de betrokken donor door die ingreep het leven verliest. Iedereen weet dat men kan blijven leven met slechts één nier; niertransplantaties (en ook beenmergtransplantaties, enz.) blijven moreel aanvaardbaar, op voorwaarde dat het gebeurt op een eerlijke basis, dat wil zeggen: zolang men geen mensen uitbuit.

Vroeger zag men, wanneer de operatie om de organen eruit te halen begon, dat de hartslag en bloeddruk significant stegen. Allemaal tekenen van grote pijn. Sindsdien worden de donoren verdoofd om te voorkomen dat ze pijn voelen. De patiënt kan ook afwerende gebaren maken of zelfs een stukje overeind komen! Om zo iets te 'voorkomen' worden spierverslappende middelen toegediend, of de patiënt wordt op de operatietafel vastgebonden(!). Uit wat voorafgaat kan alleen de gruwelijke conclusie getrokken worden dat orgaandonoren nog niet dood zijn, wanneer hun lichaam wordt opengesneden en hun organen, of sommige organen, worden verwijderd

om als 'nieuw' orgaan voor ontvangers te dienen. En toch noemt de overheid deze mensen 'stoffelijke overschotten', net zoals de stoffelijke overschotten die in diepvriezers bewaard worden, alsof er geen enkel verschil is tussen beiden. Een stoffelijk overschot in een diepvriezer wordt een 'gewoon' stoffelijk overschot genoemd, een mens in coma wordt een

beademd' stoffelijk overschot genoemd, of sommige noemen ze zelfs: 'doden met levende organen'.

'Hersendoden' zijn niet dood!

Orgaandonatie en orgaantransplantatie is vooral een doorn in het oog, omdat de burgers van dit land en overal ter wereld onjuiste en onvolledige informatie krijgen over deze medische handelingen. Vele artsen, anesthesisten, operatieassistenten, enz., willen niet meer betrokken zijn bij orgaantransplantaties omdat de orgaandonoren nog levend zijn; organen van dode personen kunnen niet meer gebruikt worden!

Men moet door een neuroloog hersendood verklaard worden om orgaandonor te worden, maar de criteria die gebruikt worden om iemand hersendood te verklaren zijn verre van objectief en niet altijd wetenschappelijk verantwoord. Er zijn talloze voorbeelden van hersendode mensen die weer tot volle

bewustzijn gekomen zijn. Zoals Esmee Feenstra, die in 2005 hersendood werd verklaard. Terwijl de medici al stonden te trappelen om haar organen 'te oogsten' kwam ze weer bij, en na anderhalf jaar revalideren heeft ze inmiddels een universitaire studie afgerond. Andere hersendood verklaarde mensen getuigden na hun herstel dat ze tijdens hun coma alles konden horen wat er zich rond hen afspeelde. En hoe machteloos ze zich voelden wanneer men aan het overleggen was met de familie betreffende orgaandonatie. De Braziliaanse neuroloog Cicero Coimbra heeft zelfs een aangepaste behandeling ontwikkeld om hersendode patiënten weer tot bewustzijn te brengen. Indien we de mensen die hun toestemming moeten geven om een bepaalde persoon (bijvoorbeeld zijn eigen kind) te laten gebruiken als orgaandonor, de volledige waarheid zouden vertellen (dus wat dat allemaal inhoudt), dan zouden er praktisch geen organen meer ter beschikking gesteld worden. Sommige ouders hebben hun kind afgestaan als orgaandonor, en hebben daar later spijt over gekregen, vooral doordat ze later te weten kwamen dat er geen of te weinig informatie gegeven werd.

Waar de medische wetenschap ook geen rekening mee houdt, is dat de mens bestaat uit een lichaam, een geest en een ziel. Zolang de geest en de ziel huist in ons lichaam, moeten we als mens beschouwd én be-

handeld worden. De geest en de ziel zijn immaterieel en onzichtbaar en kunnen met geen enkel medisch instrument gedetecteerd worden. Welke dokter kan met zekerheid vaststellen dat een patiënt die na een aantal tests 'hersendood' verklaard wordt, dan ook geen ziel en geen geest meer huisvest? Alleen al het feit dat vele hersendood verklaarde orgaandonoren pijn kunnen voelen en in vele gevallen nog kunnen horen, bewijst dat de tests die neurologen doen om iemand hersendood te verklaren verre van betrouwbaar zijn.

Een ander probleem dat zich vaak stelt, zijn de afstotingsverschijnselen. Het risico bij een transplantatie is de mogelijke afstoting van het orgaan van de donor door cellen van het afweersysteem (leukocyten) van de ontvanger. Deze herkennen vreemde stofjes (antigenen) op de cellen van het donororgaan als lichaamsvreemd en gaan daardoor het donororgaan in feite 'aanvallen'. Dit heeft afstoting tot gevolg. Normaal is dit een goedaardig mechanisme, waardoor ziekten voorkomen worden, maar bij een transplantatie is het een groot probleem. Buiten het ongemak van medicatie (nevenwerkingen!) te moeten slikken tegen die afstotingsverschijnselen, zit de ontvanger constant met de onzekerheid of het lichaam het nieuwe orgaan zal aanvaarden of afstoten. Afstoting van een levensnoodzakelijk orgaan is fataal.

Orgaandonatie bestaat omdat mensen de dood willen ontwijken, en van alles doen om het uit te stellen. Waarom moet de dood tegengehouden worden, koste wat het kost? Ik denk dat dood gaan even wonderlijk en mooi is als geboren worden, alleen zien en beseffen veel mensen dat nog niet. Je wordt niet per ongeluk en toevallig geboren in dit universum, en je gaat ook niet per ongeluk en toevallig dood. Als we inzien dat de dood enkel maar een transformatie is, een hergeboorte naar een nieuwe wereld in een ons

nog onbekende geestelijke dimensie, en die eeuwig zal blijven bestaan, dan hoeven we ons niet meer angstvallig vast te klampen aan ons aardse bestaan. Als we dat eenmaal beseffen, kan de angst die ons min of meer verlamt en die ons zo beperkt, als het ware weggenomen worden.

Iedereen weet dat men moet afblijven van materiële zaken die niet van ons zijn. Niemand hoeft een bordje te zetten voor zijn huis met de vermelding: 'Verboden in te breken', en niemand hoeft dat ook te registreren. Maar voor je lichamelijke woning moet dat wél! Iedereen in dit land is automatisch orgaandonor, tenzij men zelf stappen onderneemt om dit ongedaan te maken. Het lichaam is de woning van onze ziel! Het menselijk lichaam is geen 'ding' dat door wettelijke manipulaties een andere eigenaar kan krijgen. Door geboren te worden behoort het lichaam essentieel en principieel toe aan

HUMAN ORGAN
HANDLE WITH CARE

HUMAN PERSON
DON'T
HANDLE WITH CARE

Organen worden niet weggehaald ná overlijden, maar vóór overlijden.

nen, ook de overheid niet. De overheid gaat meer en meer op een materiële manier om met ons lichaam. Ook ouders zouden zelfs het recht niet mogen hebben om te beslissen of hun kind al dan niet orgaandonor mag zijn. Iedereen hoort af te blijven van de kern van ons bestaan! Wanneer men een kind afstaat voor orgaandonatie, dan zal dat kind pas overlijden op de operatietafel. Organen worden niet ná overlijden weggehaald, maar vóór overlijden. Dit is de waarheid die de overheid nalaat aan zijn medeburgers bekend te maken.

Bewerking van artikel: WantToKnow.nl/be -
Sommige artsen: 'Hersendoden zijn niet dood'...!

De seksualisering in een pornografische wereld

Tallose jongeren van 11/12 jaar oud in Vlaanderen kregen de afgelopen maanden een 'jongerengids' mee via de scholen. Via (o.a.) die gids wordt op een schaamteloze wijze de porno-ideologie aan onze jongeren opgedrongen. Zo'n informatie-campagnes zijn het tegendeel van wat 'stichtend' genoemd kan worden.

Kinderen zijn kwetsbaar en hebben nood aan bijzondere zorg en bescherming, wat de primaire verantwoordelijkheid van het gezin is. Deze 'kinderrechten' zijn vastgelegd in wetteksten, waarin zowel de rechten en de plichten van de kinderen, als van de ouders vastgelegd zijn. Deze rechtsspraak is de laatste decennia steeds verder uitgehold, zodat er tegenwoordig niet veel meer overblijft van de hierboven genoemde rechten en plichten. Morele waarden en normen bestaan niet meer.

De 'universele' waarheid werd vervangen door de 'individuele' waarheid. 'Geslacht' is vervangen door 'gender'. 'Monogamie' moet geïnterpreteerd worden als 'seriële monogamie', wat neerkomt op polygamie. Verliefdheid wordt voorgesteld als (echte) liefde. De

'zelf ontwikkelde' rechten worden boven de mensenrechten geplaatst. Pornografie wordt ons voorgeschoteld onder de term 'voorlichting'. De kunstmatige contraceptiva hebben de seksualiteit volledig losgekoppeld van de vruchtbaarheid. En ga zo verder.

De porno-industrie heeft zijn ideologie wereldwijd kunnen verspreiden en de gevolgen daarvan zijn dramatisch. Gezinnen vallen uiteen, de teloorgang van het huwelijk, een stijgend aantal tienerzwanger-

schappen en daarmee samengaan abortus, een stijgend aantal seksueel overdraagbare aandoeningen (soa's), seksuele agressie, verkrachtingen, sexting, promiscuïteit, enz. De porno-dictatuur met zijn slogan: 'gij zult al uw schaamte uitbannen' leidt naar een hopeloze leegte. Het wordt hoog tijd een tegenstem te laten horen om opnieuw van het gezin een warm en veilig nest te maken, om koppels opnieuw bewust

te maken van hun vruchtbaarheid, om monogamie te promoten als enige remedie tegen soa's, om kinderen verantwoordelijkheidszin bij te brengen voor

hun daden, enz. En ook druk om te oefenen om de kinderrechten - die constant door de porno-lobby geschonden worden - daadwerkelijk te respecteren.

VN(!): ongeboren kinderen hebben geen recht op leven

Ondanks pleidooien van meer dan honderd regeringen en pro-life organisaties, de Verenigde Staten en Polen inbegrepen, heeft de mensenrechtenraad van de VN, ongeboren kinderen uitgesloten van het recht op leven in de internationale wetgeving. De 18 leden van het comité gingen unaniem akkoord met een tekst die op sommige vlakken verstrekkender was dan de vorige en meer verduidelijkingen toevoegt in verband met 'toegang tot abortus'. Volgens hen diende het niet alleen een recht zijn, maar moest het ook betaalbaar en effectief zijn, wat pro-abortus groepen de commissie hadden aanbevolen. Volgens Sarah Cleveland, een Amerikaanse professor rechten, is dat nodig opdat slachtoffers van verkrachting gemakkelijker toegang kunnen krijgen tot abortus.

Geen enkele 'expert' was bezorgd over het feit dat ongeboren kinderen pijn kunnen voelen, en evenmin kwam het verdrag van de rechten van het kind ter sprake, dat uitdrukkelijk de verplichting vermeldt kinderen te beschermen vóór de geboorte. De Itali-

aanse professor Mauro Politi zei op een gegeven moment: "Ik zou het niet met mijn geweten overeen kunnen brengen". Daarmee bedoelde hij, geen probleem te hebben met abortus, maar wél indien vrouwen geen toegang tot abortus zouden hebben in geval van verkrachting, handicap, of wanneer het leven van de moeder in gevaar is.

De commissie deinsde nauwelijks terug toen de Verenigde Staten, Rusland, Egypte, Japan, Polen, en vele andere staten en organisaties ontkenden dat de commissie enige autoriteit had om het recht op abortus in het verdrag te zetten.

De enige tegenwind kwam niet van een of andere soevereine staat, maar van een ander deel van de VN-bureaucratie: het VN-comité voor gehandicapten. Deze vroeg om het ontwerp te wijzigen en zo uitdrukkingen te vermijden die mensen met een handicap vernederen. Yuji Iwasawa, de commissievoorzitter, antwoordde dat hij deze zaken al had gladgestreken tijdens een onderhoud met de voorzitter van het VN-comité voor gehandicapten.

*'Zo spreekt Jahwe, uw Maker,
die u gevormd heeft
van de moederschoot af..!'*

Lezers schrijven...

Aan mijn beste vrienden van Pro Vita,
We zien elkaar weinig, maar jullie blad
'Gezin & Leven' krijg ik.
Dank daarvoor.
Jullie raken meer harten
dan we soms denken...

Pater M.

Met onze
voordrachten
waren we te...

16 november Geel
20 november Zeebrugge
24 november Hoboken

Het overschrijvingsformulier wordt steeds meegestuurd om een vrijwillige bijdrage over te maken.

Jaarabonnement minstens 10 euro - voor Nederland 13 euro.

Maandelijks wordt er een H. Mis opgedragen voor onze weldoeners.

Tel.+ 32 (0)15/42.28.14 E-mail: info@provita.be

www.provita.be www.wondervanhetleven.be www.echteliefdewacht.be

KBC : BE13 4050 1279 5139 PCR : BE25 0001 4149 2482

Kantooruren: 9u - 16u30 Artikels mogen overgenomen worden mits bron- en adresvermelding.